

[Poul Dam.]

til et hvilket som helst formål, men at et formål, der følges med mere end interesse af en stor del af den danske befolkning, alligevel er af en sådan art, at det må siges at dække begrebet almen interesse, og at den adgang til diskretionære afgørelser, som ministeren naturligvis har efter den gældende lov, næppe kan anvendes til at forhindre indsamlinger, som måtte være i modstrid med regeringens almene synspunkter eller regeringens almene politik, og jeg kan slet ikke se, det er rigtigt, at man herigennem forfølger et bestemt udenrigspolitisk formål.

Men for øvrigt vil jeg gerne stille det tillægsspørgsmål: vil ministeren fortælle, hvilke krav det er, som man på udenrigsministeriets foranledning har stillet?

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg går ud fra, at det ærede medlem tænker på den indsamling, som der blev ansøgt om til fordel for Nordvietnam og Vietcong. Da det er et udenrigspolitisk spørgsmål, var det naturligt, at vi lod denne ansøgning gå over i udenrigsministeriet for at høre udenrigsministeriets opfattelse, fordi det jo ikke er justitsministeriets sag at drive selvstændig udenrigspolitik.

Det svar, vi fik fra udenrigsministeriet, stemmer ganske med den opfattelse, vi har i justitsministeriet. Svaret var, at man må fordrø, at indsamlingen skal have udelukkende humanitært formål, at de indsamlede midler på upartisk måde skal fordeles blandt nødlidende på begge sider i krigen i Vietnam, og at der gennem Røde Kors eller på anden måde skal tilvejebringes fornøden kontrol med de indsamlede midler.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Punkt 2 på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om boligsikring.

(Lovforslaget (nr. 6) findes i tillæg A. sp. 105, fremsættelsen tidenden sp. 52).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om boligbyggeri. (Om det almennyttige byggeri og dettes landsbyggefond).

(Lovforslaget (nr. 7) findes i tillæg A. sp. 79, fremsættelsen i tidenden sp. 59).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Axel Ivan Pedersen: Med de to foreliggende lovforslag om boligsikring og, kort sagt, om landsbyggefonden er de lovforslag, som boligforliget forudsatte, kommet frem i folketinget, og man kan uden overdrivelse sige, at de begge og ikke mindst lovforslaget om boligsikring har været imødeset med både forventning og utålmodighed i vide kredse. Men forinden jeg fremsætter bemærkninger til disse lovforslag, må det være mig tilladt at sige et par ord om det boligforlig, der er baggrunden for forslagene.

Lejevurderingen har i det sidste par måneder indtaget en central plads i den offentlige diskussion, og man kan ikke sige, at det er ene lovord, der er faldet om den, som man siger både besværlige og bekostelige ordning. I den anledning vil jeg gerne understrege, at vurderingen af det lejede var den eneste mulighed, som fandtes for så vidt muligt at få udryddet alle de uretfærdigheder og urimeligheder, der i årene efter krigen vitterlig var opstået i den gamle boligmasse, og hvad mere er, hindre, at nye urimeligheder dynger sig ovenpå.

Socialdemokratiet mente, at ingen anstrengelse eller bekostning var for stor, når det gjaldt at sikre den størst mulige retfærdighed i lejeansættelsen både nu og i årene frem til normaliseringsperiodens afslutning, og at dette var den eneste måde, hvorpå man kunne få fastslået det lejedes reelle værdi.

Der er derimod et par andre problemer i forbindelse med boligforligets aftaler, som nok kunne give anledning til agtpågivenhed og bør gøre det, nemlig de øgede belåningsmuligheder i kraft af den af huslejereguleringen forårsagede større forrentning af ejendomme, og stigningen i grundpriserne,